

ninger om et reglement i forhold til påklædning skal træffes ude på den enkelte skole. Der er altså ikke politiske kasketter på skoleledere og skolebestyrelser, så det er for så vidt underordnet, hvad vi måtte mene. Det ligger på den enkelte skole.

Kl. 18:17

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 18:17

Jesper Langballe (DF):

Der findes former for frisind, som betyder, at der slet ikke er noget sind. Der findes en rummelighed, som betyder, at der slet ikke noget rum. Det er ikke et billede af det, jeg forstår ved virkelig frisind, men snarere af det, jeg forstår ved holdningsløshed.

Fru Karen Ellemann fastslår, at Venstre går ind for religionsfrihed. Det gør vi også, og derfor kunne vi aldrig drømme om at lave forbud mod religiøse symboler. Men tørklædet er noget ganske andet end et religiøst symbol, det er et politisk, antidemokratisk symbol, som er skabt specielt for at provokere den vestlige verden. Det er jo ikke noget, som muslimske kvinder medbringer fra deres hjemland. Tørklædet og agitationen for det hører den vestlige verden til, og det, det drejer sig om, er jo at få gennemført med alle tænkelige midler en islamisering af Vesten. Og det vil jo sige, at vi for så vidt står i en overlevelseskamp, hvor den anden side har tørklædet som spydspids. Er det noget, fru Karen Ellemann har overvejet?

Kl. 18:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:18

Karen Ellemann (V):

Jeg er ganske enkelt overrasket over det skrækscenarium, hr. Jesper Langballe udpensler her i Folketingssalen. Hvorvidt et tørklæde på en muslimsktroende pige, lige meget om hun er over eller under 18 år, er udtryk for et religiøst symbol eller et politisk manifest, mener jeg ikke vi kan beslutte her i Folketingssalen. Det må man ganske enkelt spørge den enkelte person, der vælger at bære den pågældende beklædningsgenstand, om. Jeg mener, at der vil være lige så mange svar på det spørgsmål, som der vil være piger med tørklæde på.

Kl. 18:19

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 18:19

Jesper Langballe (DF):

Så forfærdelig mange svar er der nu heller ikke, hvis man gider have ulejligheden med at sætte sig lidt ind i sagen. Det kan faktisk lade sig gøre. Der er kommet en skov af litteratur frem på det seneste, og må jeg nævne som den allersidste Helle Merete Brixs bog »Mod Mørket«, som handler om det muslimske broderskab, der taler med to tunger i et forsøg på at islamisere Vesten og bl.a. bruge tørklædet til det.

Jeg synes, det er lidt trist. Jeg blev forleden under en debat her i Folketinget enig med hr. Naser Khader om, at der er noget trist ved, at man bagatelliserer noget, som er reelt. Der var også nogle, der i sin tid kaldte advarslerne mod nazismen for et rent skrækscenarium: Herre, du milde gud, hvad skulle det kunne gøre? Måske skulle man engang imellem lytte lidt til dem, der har øret nede der, hvor græsset gror.

Kl. 18:20

Formanden:

Fru Karen Ellemann.

Kl. 18:20

Karen Ellemann (V):

Et yndet citat som reaktion på spørgerens spørgsmål er et, som jeg ganske givet vil bruge flere gange: Der er en grund til, at jeg har fået to ører og en mund, jeg lytter nemlig mere, end jeg taler – og jeg lytter bestemt også til skrækscenarier og skræmmebilleder rundt omkring.

Jeg har selv undervist i en modtageklasse og undervist muslimske piger, hvoraf nogle af disse piger fandt det nødvendigt at bære et hovedtørklæde. Og med hensyn til begrundelserne for det: Der var fem piger i klassen med hovedtørklæde, der var også fem forklaringer på, hvorfor de havde valgt at tage hovedtørklæde på. Så den forenkling af behovet for at vise, at symbolisere, at man har en tro, bliver vi ikke enige om at der kun findes et eller to svar på. Jeg mener, at der findes mange svar på det, og jeg mener bestemt ikke, at det på nogen måde er relevant at trække skræmmebilleder frem fra 1930'ernes Danmark og frygten for nazismen.

Kl. 18:22

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 18:22

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er glad for at høre, at fru Karen Ellemann bruger begge ører til at lytte. Spørgsmålet er så bare, hvem hun lytter til. Der vil jeg sige, at min glæde nok hører op. Jeg tror, at hun skulle finde